

Full diocesà

26 de juliol del 2015

p5 —Colònies esportives per a escolans

p6 —Què és la meditació cristiana?

Comença el Jubileu del Camí Ignasià

La tradició de pelegrinar als santuaris de Lloia i Manresa, molt popular des del segle XVII després de les canonitzacions de sant Ignasi i sant Francesc Xavier, ha augmentat durant el segle XX i principis del XXI, junt amb l'augment de la pietat unida als pelegrinatges. El Camí Ignasià ha nascut amb la vocació de vehicular aquesta pietat mitjançant una proposta de pelegrinatge que rememora el camí recorregut per Ignasi de Lloia l'any 1522.

Amb el beneplàcit i suport de Mons. José Ignacio Munilla Aguirre, bisbe de Sant Sebastià, i de Mons. Romà Casanova i Casanova, bisbe de Vic, se celebraran dos anys de commemoració jubilar en els santuaris de Lloia i Manresa, així com al llarg del Camí Ignasià entès com a experiència continuada dels Exercicis Espirituals. El primer serà entre el 31 de juliol del 2015 i el 31 de juliol del 2016. I el segon serà en les mateixes dates del 2021 i del 2022, coincidint llavors amb el cinquè centenari del pelegrinatge de sant Ignasi.

El Jubileu del Camí Ignasià arriba a aquells que, complint les condicions establertes pel dret canònic, recorrin el Camí Ignasià en esperit de pelegrinatge i, seguint alguna modalitat dels Exercicis Espirituals, visitin algun dels santuaris ignasians del camí i portin a terme alguna obra de caritat, ja sigui abans o durant el pelegrinatge.

L'obertura solemne de l'Any Jubilar serà l'1 d'agost al santuari de Lloia, mentre que a Manresa se celebrarà l'inici d'aquest Jubileu el propinent 31 de juliol, festa de Sant Ignasi, a les vuit del vespre, amb una missa al santuari de la Cova de Manresa, presidida per l'abat de Montserrat, Josep M. Soler, i concelebrada per diversos preveres, entre ells el delegat dels jesuïtes a Catalunya, Llorenç Puig, i l'arxiprest de Manresa, Mn. Joan Antoni Castillo. El Jubileu es clourà el 31 de juliol del 2016 a la Seu de Manresa amb una missa presidida pel bisbe de Vic.

«Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme, un sol Déu i Pare de tots»

Diumenge XVII durant l'any / Cicle B

Lectura del segon llibre dels Reis

En aquells dies, un home de Baal-Salisà va anar a dur a l'home de Déu, Eliseu, vint pans d'ordi, els primers de la collita, i vi novell. Eliseu digué al seu servidor: «Dóna-ho a tota la comunitat i que mengin.» El servidor contestà: «Com puc donar això a un centenar d'homes?» Però Eliseu insistí: «Dóna-ho a tota la comunitat i que mengin. Això diu el Senyor: Tots en menjaran, i encara en sobrarà.» Ell ho repartí, en menjaren i encara en sobrà, tal com el Senyor havia dit (4,42-44)

Salm responsorial

Tan bon punt obriu la mà, Senyor,
ens sacieu de bon grat.
(Salm 144)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Germans, jo, pres per causa del Senyor, us prego que visqueu com ho demana la vocació que heu rebut, amb tota humilitat i mansuetud, amb paciència, suportant-vos amb amor els uns als altres, no escatimant cap esforç per estrènyer la unitat de l'esperit amb els lligams de la pau. Un sol cos i un sol esperit, com és també una sola l'esperança que neix de la vocació rebuda. Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme, un sol Déu i Pare de tots, que està per damunt de tot, actua a través de tot i és present en tot. (4,1-6)

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

En aquell temps, Jesús se n'anà a l'altra riba del llac de Galilea, el llac de Tiberíades. El seguia molta gent, perquè veien els senyals prodigiosos que feia amb els malalts. Jesús pujà a la muntanya i s'hi assegué amb els deixebles. S'acostava la Pasqua, la festa dels jueus. Jesús alçà els ulls, veié la gentada que anava arribant i preguntà a Felip: «On comprarem pa perquè puguin menjar tots?» Ho preguntava per veure què hi deia Felip. Jesús ja sabia què volia fer. Felip li respongué: «Necessitaríem molts diners per poder donar només un tros de pa a cadascú.» Un dels deixebles, Andreu, el germà de Simó Pere, diu a Jesús: «Aquí hi ha un noi que té cinc pans d'ordi i dos peixos, però, què és això per a tanta gent?» Jesús digué que fessin seure tothom. En aquell in-

dret hi havia molta herba, i s'hi assegueren. Eren uns cinc mil homes. Jesús prengué els pans, digué l'acció de gràcies i els repartí entre tota la gent asseguda. El mateix va fer amb els peixos. I en repartia tant com en volien. Quan tothom quedà satisfet digué als deixebles: «Recolliu el que ha sobrat, que no es faci malbé.» Ho recolliren, i de les sobres d'aquells cinc pans d'ordi ompliren dotze coves.

Quan la gent s'adonà del prodigi que Jesús havia fet, començà a dir: «Segur que aquest home és el profeta que havia de venir al món.» Jesús, sabent que anaven a apoderar-se d'ell per fer-lo rei, es retirà tot sol a la muntanya. (6,1-15)

«De les sobres
d'aquells cinc pans
d'ordi ompliren dotze
coves. Quan la gent
s'adonà del prodigi
que Jesús havia
fet, començà a dir:
"Segur que aquest
home és el profeta
que havia de venir al
món."»

Compartir fa miracles

Joan Mir i Tubau, prev.

Durant cinc diumenges seguits llegirem, gairebé íntegrament, el cap. 6 de l'evangeli de sant Joan, el discurs de Jesús sobre el Pa de vida. El Pa de vida és Jesús mateix. Per tant, farem una parada en la lectura que, darrerament, anàvem fent de l'evangeli de Marc, del qual reprendrem la lectura més endavant.

Per tal de tenir una visió de conjunt d'aquests cinc diumenges, cal fixar-se en els fragments que llegirem d'aquest cap. 6 de l'evangeli de sant Joan. Primer, avui, diumenge 17è, llegim el miracle de la multiplicació dels pans. Després llegirem dos discursos: un sobre el Pa de vida (diumenge 18è i 19à) i un altre sobre l'Eucaristia (diumenge 20è). Finalment, veurem la reacció davant les paraules de Jesús: hi ha deixebles que l'abandonen, però hi ha qui, com Pere, fa una confessió de fe (diumenge 21è).

En la primera lectura d'avui, Eliseu fa un miracle semblant a la multiplicació dels pans. I, en aquest paràgraf que llegim de la carta als Efesis, som convidats a viure la unitat i la fraternitat en la vida de cada dia, ja que som un sol cos. Per a assolir aquest objectiu, Pau fa servir una expressió que potser ens fa una mica de mal a les orelles: «Suporteu-vos amb amor els uns als altres.»

Ser solidaris, saber compartir. Un comentari, breu i actualitzat, de les lectures d'avui, el veig en aquestes paraules del papa Francesc: «Crear una nova mentalitat que pensi en termes de comunitat, de prioritat de la vida de tothom sobre l'apropiació dels béns per part d'alguns.» Hem de mirar de provar-ho.

La imatge

Escena de la multiplicació dels pans i els peixos de l'urna de sant Bernat Calbó (1701-28). Joan Matons i Joan Roig. «En aquesta muntanya, el Senyor de l'univers oferirà a tots els pobles un banquet de plats gustosos [...] i farà desaparèixer el vel de dol que cobreix tots els pobles» (Is 25,6-7). El relat de la multiplicació dels pans fa pensar en aquesta promesa i serveix d'introducció a la llarga catequesi del capítol 6 de l'Evangelí de Joan, que ens presenta Jesús com el pa baixat del cel.

Agenda

Lit. hores: Setmana I

27 dilluns

— Sant Cugat, màrtir (*304)
— Santa Natàlia, màrtir (825-852)
Èxode 32,15-24.30-34 / Salm 105 / Mateu 13,31-35

28 dimarts

— Sant Víctor, papa. (s.II)
Èxode 33,7-11; 34,5b-9-28 / Salm 98 / Mateu 13,36-43

29 dimecres

— Santa Marta, verge
— Sant Urbà, papa (1040-1099)
— Sant Constantí, bisbe
Èxode 34,29-35 / Salm 98 / Joan 11,19-27

30 dijous

— Sant Pere Crisòleg, bisbe (*451)
— Sant Abdon i Senen, màrtirs (popularment, Sant Nin i Sant Non) (*254)
Èxode 40,16-21.34-38 / Salm 83 / Mateu 13,47-53

31 divendres

— Sant Ignasi de Loiola, (1491-1556)
Levític 23,1.4-11.15-16.27.34b-37 / Salm 80 / Mateu 13,54-58

1 dissabte

— Sant Alfons Maria Ligori, bisbe i doctor de l'Església (1696-1787)
Levític 25,1.8-17 / Salm 66 / Mateu 14,1-12

2 diumenge XVIII de durant l'any / Cicle B

— La Mare de Déu dels Àngels
— Sant Eusebi de Vercel·li, bisbe (*371)
Èxode 16,2-4.12-15 / Salm 77 / Efesis 4,17.20-24 / Joan 6,24-35

«Quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi»

Crònica de la tercera visita pastoral a l'arxiprestat del Moianès (II) - Joan Casas i Griera, prev.

Sant Andreu de Castellcir

El dia 8 de març es féu la visita a Castellcir. No hi podia faltar de guia el rector, Mn. Jaume Soler Tuneu. També celebrava el vicari, Mn. Àngel, que és l'arxiprest. La missa fou molt animada i cantada. Homilia entorn de l'evangeli: «Destruïu aquest santuari, i en tres dies l'aixecaré.» Amb sol agradable, el senyor bisbe visità la residència d'avis, la vella església parroquial de Sant Andreu de Castellcir i la parroqueta de Santa Coloma Sasserra.

Sant Vicenç de Calders

El dissabte dia 14 de març, el senyor rector, mestre en la nostra llengua, Mn. Josep Ruaix Vinyet, rebia el senyor bisbe i l'acompanyava en la visita de malalts a domicili. A les set del vespre començava la missa estacional, amb vuit confirmacions. La celebració fou solemne i devota. Sermon exhortant a mirar i seguir Jesús per a poder gaudir de «vida eterna» (Jn 3,14). El quart diumenge de Quarestma és ric en contingut doctrinal. Agraïments finals i salutacions a la porta de l'església.

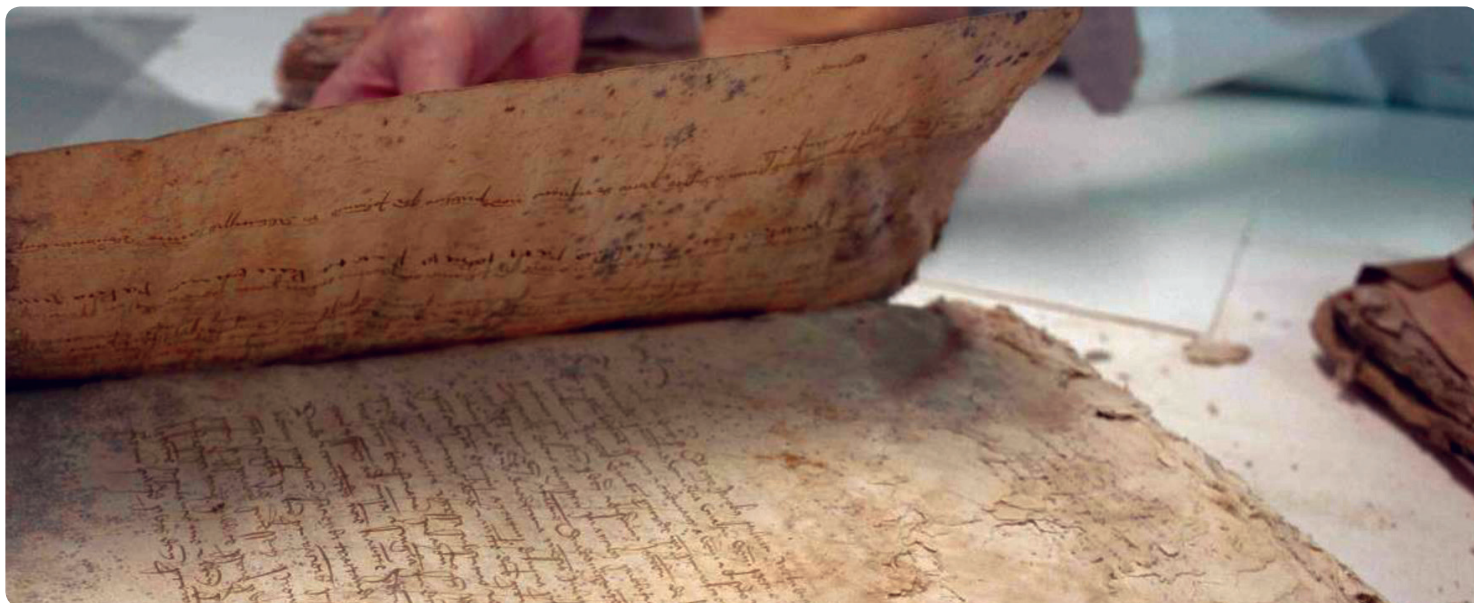
Sant Feliu de Codines

L'endemà, diumenge, dia 15, ens rebia el senyor rector, Mn.

Jordi Rosich Prat. Catequistes i col·laboradors anaven posant les coses en ordre i l'església s'omplia. Els nens i nenes de catequesi als primers bancs. La homilia versà sobre «Déu ha estimat tant el món que ha donat el seu Fill únic» (Jn 3,14). Agraïments. Salutació al capdavall de l'església. Acolliment agradós de les Gnes. Dominiques de l'Anunciata a la Residència dels Avis. I, després de visitar malalts, retorn lleugeret cap a Vic.

Monistrol de Calders

Diumenge 22 de març. S'acabava un gran enterrament que havia oficiat el P. Mateu Trenchs Verdaguer, escolapi que ajuda la parròquia. El senyor bisbe i el senyor rector, Mn. Joan Vila Costa, arribaren junts. Els grups de parroquians que participaren en la missa estacional fou considerable i pietós. Comentant l'evangeli (Jn 12,20-33: «Quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi»), el prelat exhorta a saber mirar amb fe la creu salvadora. Oi més ara que la treuen dels llocs públics. Agraï als sacerdots i col·laboradors el seu servei pastoral i saludà tothom a la porta de l'església. A la tarda visità tres malalts en domicilis i signà els llibres de l'arxiu. El de visites comença l'any 1600.

Sant Joan de les Abadesses vol salvar un important fons

Un total de quaranta llibres de l'arxiu del monestir de Sant Joan de les Abadesses sofreixen un greu procés de desintegració. Es tracta d'un important arxiu d'un monestir que té alguns elements únics, com el davallament romànic conegut com a Santíssim Misteri, importants escultures gòtiques i teixits d'una gran qualitat. Els volums a restaurar no són consultables per culpa del seu estat. La restauració podria aportar noves dades sobre la història d'aquest significatiu cenobi que ha jugat un gran paper dins la història de l'Església a Catalunya i podria facilitar la comprensió de l'arquitectura i l'escultura del temple, així com de la seva vida.

Proposem un sistema d'apadrinament de volums, on cada persona, grup o entitat pugui apadrinar la restauració de part, un o més d'un volum (entre 1.600 i 1.900 euros cada un). El padrí rebrà tota la informació i podrà fer el seguiment de la restauració. Podrà visitar l'arxiu del monestir i veure el llibre i, de manera excepcional, el taller de restauració. S'expedirà document d'aquesta col·laboració històrica, amb doble còpia: per al padrí i per a l'arxiu del monestir de Sant Joan de les Abadesses. A més, el padrí o padrins d'un volum figuraran en el mateix llibre, en un full annex. Per a fer-vos padrí, contacteu amb info@monestirsantjoanabadesses.cat.

Colònies esportives per a escolans

Després de la bona acollença de l'edició anterior, aquest setembre (del dijous 3 al dissabte 5) tornen les colònies adreçades a escolans a Sant Pau de Segúries i a Sant Joan de les Abadesses. S'organitzaran diferents campionats en un ambient esportiu que es preveu espectacular. També hi haurà trofeus i premis! Podeu inscriure-us-hi a joves@bisbatvic.com i a www.jbvic.com.

Dades de l'activitat:

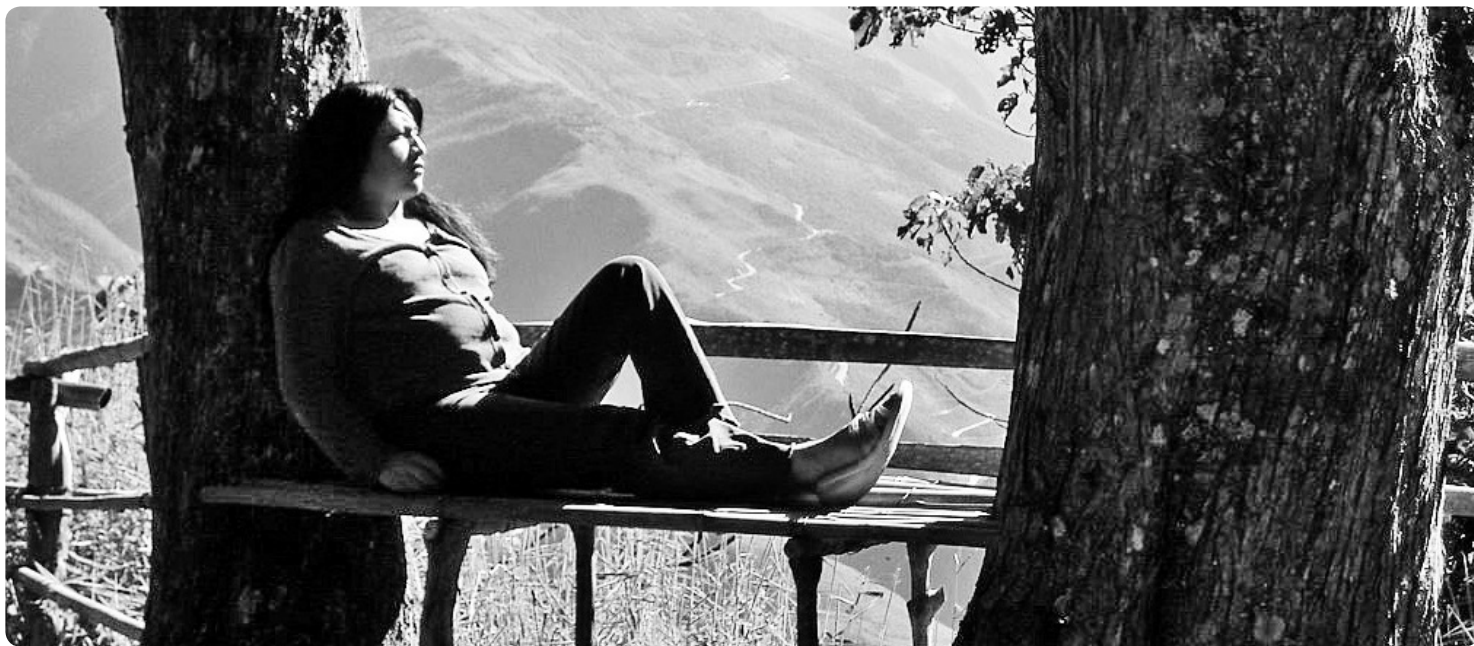
Inici: dijous dia 3 de setembre, monestir de Sant Joan de les Abadesses.

Final: dissabte dia 5 de setembre, casa de colònies La Rectoria de Sant Pau de Segúries (lloc d'allotjament).

Edats: grup de 7 a 11 anys; grup de 12 a 16 anys; grup de més de 16 anys i grup de monitors.

Preu: 50 euros.

Què és la meditació cristiana?

Jesús Renau, S.I.

La part central de la meditació consisteix en la lectura del text, generalment de la sagrada Escripura, i en una recerca mental sobre el seu significat i la seva aplicació. Per tant, hi ha un primer pas que és mental i reflexiu. Pot ajudar-hi respondre a preguntes com aquestes: Què diu aquest text o aquest relat? Quin és el seu missatge (sobretot quan es tracta de la Paraula de Déu)? Com afecta això la meua vida? Quina llum pot comunicar a la fe? Quina actualitat té en el nostre món? Etc.

L'aplicació de la nostra ment, del nostre intel·lecte, al text és una activitat humana, que manifesta un respecte, una valoració o la convicció que pot ajudar-nos, ja que va ser escrit també per a nosaltres i és un referent important que ens afecta.

Essent tota la persona la qui medita, fàcilment aquesta part més intel·lectual va acompanyada de sentiments, com ara goig, alegria, esperança, fosc, perplexitat, indiferència... Cal estar-hi atents, ja que el pas següent, un cop meditat el text, ens porta a la dimensió més afectiva i volitiva de la nostra persona.

Els estats afectius, que han estat alimentats per la reflexió, són com el terreny preparat per a la pregària pròpiament dita, això és, la relació amb el Senyor.

Segons les situacions internes, preguem demanant, donant

gràcies, proposant, establint una diàleg amb Déu, lloant, etc. Aquesta dimensió afectiva és molt important, ja que la voluntat i els afectes són els elements fonamentals de la meditació, segons la tradició cristiana, quan porten a la pregària, a la relació amb Déu i els germans i als bons propòsits.

Molts cops acaben en un silenci de complicitat o d'amor al Senyor, en el qual l'ànima descansa, i potser entén encara millor de forma més directa el que havia meditat de forma més racional.

Finalment, la meditació pot acabar amb un col·loqui amb el Senyor sobre la matèria que s'ha meditat i sobre el que s'ha sentit; també, si la comunicació és suficientment fluida, podem parlar amb ell com parlen els amics.

Pot ajudar-hi prendre algunes notes sobre com ha anat l'estona de meditació i els continguts més importants o els afectes que s'han viscut.

Reflexió personal

1. La meditació forma part de la meua vida? D'una manera normalitzada o ocasional? Si medito poc, com és que ho he anat deixant?
2. Si enyoro meditar més i millor, per on podria iniciar una recuperació? Suggestiments que em dono a mi mateix per a renovar la meditació personal.

L'article

Per a reflexionar...

Ester Busquets i Alibés

A l'estiu la vida sol prendre un caire una mica més reposat, i és bo aprofitar aquests moments de calma per a reflexionar tranquil·lament sobre la pròpia vida: el silenci, l'amor, la felicitat, la coherència, la fe, la mort... totes aquelles coses importants que l'omplen de sentit. Aquí hem espigolat un recull de reflexions profundes i interessants, de diferents autors, que ens poden ajudar a pensar sobre allò que és essencial en la nostra vida. Alguns no es professen cristians, però el que diuen és profundament evangèlic.

- Les grans coses i els grans homes s'han fet sempre en silenci (Paul Claudel).
- Manejar el silenci és més difícil que manejar la paraula (Georges Clemenceau).
- L'amor és l'única cosa que creix quan es reparteix (Antoine de Saint-Exupéry).
- Estimar algú és dir-li: tu no moriràs mai (Gabriel Marcel).
- Qui no és honest en el seu dia a dia no pot canviar el món (Pere Casaldàliga).
- El secret de la felicitat no és fer sempre el que un vol, sinó voler sempre el que es fa (Lev Tolstoi).
- La felicitat és que estiguin en harmonia el que penses, el que dius i el que fas (Mahatma Gandhi).
- És més fàcil lluitar per uns principis que viure-hi d'acord (Alfred Adler).
- El secret de la fe: ser capaços d'entendre-ho tot gràcies a allò que no s'entén (G.K. Chesterton).
- La fe és la decisió de viure amb la certesa que el que és no ho és tot (Roger Garaudy).
- La fe és la força de la vida. Si l'home viu, és perquè creu en alguna cosa (Lev Tolstoi).
- Després de la Bíblia no ve res, i després, res, i després, a molta distància, el Quixot i Shakespeare (Salvador Espriu).
- No temis tant la mort com una vida inadequada (Bertolt Brecht).
- La vida és una gran sorpresa: no veig per què morir no pot ser una sorpresa encara més gran (Vladímir Nabokov).

I, per acabar, crec que no hi podria faltar una frase atribuïda a Jesús: «Fa més feliç donar que rebre» (Ac 20,35).

El llibre

Retratos de familia

Director: Anthony Chen

Singapur, 2013. Intèrprets: Yeo Yann Yann, Chen Tian Wen,

Singapur, 1997: Els Lim són una família acomodada de tres membres —marit, muller i un fill— que rep Teresa, una dona filipina que ha vingut a la metròpolis a servir, igual que moltes altres compatriotes seves a la recerca d'una vida millor. Tota la família ha d'adaptar-se a la presència d'aquesta estrangera, que altera encara més la seva relació ja tibant. No obstant això, Teresa i Jiale, el problemàtic noi a qui cuida, aviat formen un vincle fort i afectuós, que es va desenvolupant, donant al noi una sensació de pertinença en una família que es desintegra a poc a poc. Un vincle que es veurà amenaçat per la irrupció d'elements externs —una crisi financera— i interns en la dinàmica familiar que els canviaran per sempre.

Un primer Jubileu ignasià

Romà Casanova, bisbe de Vic

La misericòrdia de Déu és abundosa a favor nostre! Al jubileu de l'Any Teresià, i al de sant Felip Neri, hem d'afegir-hi el Jubileu que el papa Francesc ens ha concedit en el santuari de la Cova de Sant Ignasi a Manresa, en l'espera de l'Any Sant de la Misericòrdia, que ha convocat el Sant Pare, des de la festa de sant Ignasi d'aquest any fins a la de l'any vinent. Aquest primer any jubilar ignasià ens ha de ser com un tast del que serà el del 2022, quan es compliran els cinc-cents anys de la seva conversió, i, per tant, de la seva estada a Manresa.

Ignasi, ferit en la batalla de Pamplona, descobreix en el seu cor una ferida encara més gran. Des de la seva casa natal de Loiola, inicia el viatge que el portava vers Montserrat, amb un desig: vetllar les seves armes tota una nit davant l'altar de la Mare de Déu de Montserrat, on tenia determinat deixar els seus vestits i vestir-se les armes de Crist. En arribar-hi va cercar un confessor, amb qui pogués liquidar el seu passat i començar una vida nova. La seva confessió, generalment per escrit, va durar tres dies. La lliçó que va aprendre fou que la confessió general no era el final sinó el començament.

Vestit pobrament, en la festa de l'Anunciació, va emprendre el camí de recerca de més autèntica llibertat. Va arribar a Manresa, on pensava passar solament alguns dies en un

hospital i escriure algunes coses en un llibre. La seva sola intenció era la de ser senzillament un aprenent de cristià de veritat. Fins aquell moment, ell havia estat cavallerosament cristià, amb l'obsessió de fer grans coses, més que no pas deixar-se fer per Déu pel camí de la humilitat i el sofriment.

Allí va iniciar una nova vida. Era un pobre penitent, demanava almoïna cada dia. Diàriament anava a missa i a vespres a la Seu. També el santuari de la Mare de Déu de Viladordis era per a ell un lloc d'oració, així com el temple dels dominics i l'hospital. Va descobrir així mateix una cova com un bon lloc per a la pregària.

A la vora del riu Cardener va tenir lloc un tombant en el seu camí de seguiment de Crist. Després de la tenebra i les proves, estant assegut i mirant al riu, se li van obrir els ulls de l'enteniment d'aïtal manera que totes les coses li semblaven noves. Li semblava com si fos un altre home i tingués un altre intel·lecte.

Aquesta experiència de sant Ignasi és el motiu del primer any jubilar. El camí ignasià que va de Loiola a Manresa ha de ser una crida a viure el camí de l'autèntica conversió que està en la base de la indulgència plenària que ens és concedida a la Santa Cova de sant Ignasi de Manresa.

